

CONTINUÏTAT I PERSEVERÀNCIA

Aquest any es compleix el cinquantè aniversari de la mort d'un dels pintors més importants del nostre paisatge i, molt especialment, de la nostra costa. Ens referim al mestre Josep Maria Mascort, pioner també d'aquest llibre, per al qual féu magnífiques portades i dibuixos. Cal dedicar el nostre reconeixement, que mai és prou, a un home que va dedicar la seva vida al conreu de l'art, en totes les seves manifestacions i va deixar un patrimoni artístic d'un valor extraordinari, sobretot per la fidelitat cromàtica del nostre entorn.

Si reflexionem sobre totes aquelles persones que tan dignament han col·laborat en el nostre *Llibre de la Festa*, veurem que el pas del temps, en lloc d'esborrar les seves figures i fer caure en l'oblit tot el seu ingent esforç, cada dia accentua més el deute de gratitud que hi tenim. És per aquesta raó que els torroellencs reafirmem la nostra voluntat de continuar amb aquesta publicació anual que, sens dubte, té un prestigi merescudament guanyat.

El *Llibre de la Festa Major* esdevé un fet que, a més de donar un testimoni de la nostra puixança comercial i industrial per mitjà dels anuncis, és un exponent viu de totes les inquietuds culturals, lúdiques i esportives del nostre entorn vilatà.

Hem d'entendre que totes les coses tenen moments àlgids i èpoques de menys eufòria. Les vicissituds i problemes superats tan magistralment pels nostres antecessors i fundadors d'aquesta publicació són a bastament coneguts de tothom i és d'admirar la seva fidel perseverància i esperit de sacrifici per resoldre, en situacions extremes, moltes dificultats, tot i la precarietat dels seus mitjans.

Avui, aquest problema està afortunadament resolt i el llibre gaudeix d'una situació força satisfactòria, però cal fer un comentari que crec necessari i adient. Entrem dins d'una nova situació, que sota el meu punt de vista, requereix la màxima atenció.

Les noves cultures informàtiques sembla que esbandeixin les humanitats i tot el que fa referència als valors espirituals. Això significa que l'alè primigeni dels fundadors, que sempre donaven prioritat a les forces de l'esperit, sembla que resti una mica esmorteït, quan es dona pas a informacions de caràcter tècnic, les quals, tot i ser valuosíssimes, cauen sempre en la fredor dels números.

Personalment crec -sempre sense la pretensió de donar lliçons a ningú- que la incorporació de nous i joves elements es fa del tot necessària. El relleu generacional està trucant a la porta, però no es pot oblidar mai que el *Llibre de la Festa Major* ha d'ésser un exponent de les més innovadores fórmules del present i, també, una clara mostra de tot allò immarcescible que conté l'ànima humana.

La cultura, en totes les seves manifestacions, és el més gran patrimoni que hem heretat dels nostres antecessors i l'exponent més immediat d'aquesta herència és el que a través del nostre llibre divulguem.

Crec que la vida del *Llibre de la Festa Major* depèn de l'empena de la joventut entusiasta, que conti coses del passat i aporti noves formulacions per fer-lo encara més atractiu.

La joventut d'avui està, per sort, molt preparada i és molt responsable. Seria una llàstima que tot aquest cabal de coneixements restessin tancats dintre d'un caixó hermètic.

La saba d'aquest arbre que ha donat tan sucosos fruits s'ha de revitalitzar amb el ferm propòsit de continuar una obra que dona prestigi a Torroella i, per sobre de tot el marasme de les trivialitats ordinàries, ha de seguir essent el que ha estat fins ara: un punt de referència i un puntal indestructible de les nostres més sinceres inquietuds.

Joan Fuster i Gimpera